

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ι Ε Ρ Α Μ Η Τ Ρ Ο Π Ο Λ Ι Σ Θ Η Β Ω Ν κ α ι Λ Ε Β Α Δ Ε Ι Α Σ

ΚΥΡΙΑΚΗ Β΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ (10-6-2018)

Η ΚΛΗΣΗ ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΚΑΙ ΟΙ ΑΡΕΤΕΣ ΤΟΥΣ

Στον ευαγγελιστή Ματθαίο (4,18-22) έχουμε την κλήση, το κάλεσμα του Κυρίου προς τους πρώτους μαθητές του. Τους αδελφούς Πέτρο και Ανδρέα, που ήταν παιδιά του Ιωνά, και τους αδελφούς Ιάκωβο και Ιωάννη, που ήταν παιδιά του Ζεβεδαίου. Τα άτομα αυτά συνεργαζόταν στο ψάρεμα και ήταν συνέταιροι. Ο Χριστός βλέποντας τους μεν πρώτους να ρίχνουν τα δίχτυα τους, τους δε δεύτερους να τα διορθώνουν τους είπε· «Δεύτε οπίσω μου και ποιήσω υμάς αλιείς ανθρώπων». Δεν είναι όμως η πρώτη κλήση, το πρώτο κάλεσμα του Χριστού προς αυτούς.

Είχε προηγηθεί σχετική γνωριμία με τον Χριστό και είχε προηγηθεί η πρώτη κλήση, την οποία μας περιγράφει ο ευαγγελιστής Ιωάννης (1,35 και εξής). Στον ευαγγελιστή Ιωάννη διαβάζουμε ότι ο Ανδρέας μαζί με τον Ιωάννη, οι οποίοι ήταν μαθητές στην αρχή του αγίου Ιωάννου του Προδρόμου, άκουσαν τον δάσκαλό τους και πνευματικό τους πατέρα να τους συστήνει τον Χριστό με τα λόγια «**Ίδε ο αμνός του Θεού**» και τον ακολούθησαν και συζήτησαν μαζί του. Μάλιστα ο Ανδρέας ο επωνομασθείς αργότερα και Πρωτόκλητος βρήκε τον αδελφό του τον Σίμωνα και του είπε «**ευρήκαμεν τον Μεσσίαν· ο εστί μεθερμηνευόμενον Χριστός**». Μεσσίας (εβραϊκά) και Χριστός (ελληνικά) είναι ταυτόσημες λέξεις και σημαίνουν αυτόν που έχρισε ο Θεός για να σώσει τους Εβραίους και γενικώτερα τους ανθρώπους από τις αμαρτίες τους. Ο Ανδρέας οδήγησε τον αδελφό του στον Χριστό, ο οποίος και τον ονόμασε από Σίμωνα εις Κηφά, που στα ελληνικά ερμηνεύεται Πέτρος.

Συνεπώς η κλήση που περιγράφει ο Ματθαίος είναι η δεύτερη. Επακολούθησε όμως απ' ότι φαίνεται στον ευαγγελιστή Λουκά (5, 1-11) και τρίτη. Λέγει ο ευαγγελιστής Λουκάς ότι, επειδή ο όχλος συνωστιζόταν γύρω από τον Χριστό ν' ακούσει το κήρυγμά του και ο Χριστός δεν είχε κυριολεκτικά που να σταθεί, βλέποντας να είναι αραγμένα στη λίμνη της Γεννησαρέτ τα δύο πλοία, της αλιευτικής εταιρείας των υιών του Ιωνά και

του Ζεβεδαίου, και να πλένουν οι κάτοχοί τους τα δίχτυα μετά από ολονύχτιο άκαρπο ψάρεμα, ζήτησε από τον Σίμωνα να απομακρύνει λίγο από την ακτή το πλοiάριο του και αυτός χρησιμοποιώντας το σαν πλωτό άμβωνα δίδασκε από αυτό τα πλήθη. Όταν τέλειωσε το κήρυγμα, ζήτησε από τον Πέτρο ν' απομακρυνθεί σε μεγάλο βάθος και να ρίξει τα δίχτυα ξανά για ψάρεμα. Ο Πέτρος, αν και ήταν πτώμα από το ολονύχτιο και άκαρπο ψάρεμά τους, εν τούτοις υπακούοντας στο λόγο του Χριστού ξανάρχισε μαζί με τον αδελφό του να ψαρεύει. Το αποτέλεσμα ήταν να πιάσουν τόσα πολλά ψάρια που να σχίζεται το δίχτυ και ν' αναγκασθούν να ζητήσουν τη βοήθεια των συνεταίρων τους, Ιακώβου και Ιωάννη. Όταν ήλθε και το πλοiάριο αυτών τότε γέμισαν από ψάρια και τα δύο πλοiα σε τέτοιο βαθμό, που άρχισαν να βυθίζονται από το βάρος. Τότε ο Πέτρος, έκπληκτος από το απροσδόκητο και απίστευτο αυτό γεγονός, κατάλαβε ότι ο Χριστός είναι φορέυς θείας δυνάμεως και συναισθανόμενος την αναξιοτήτά του, αντί να χαρεί για το κέρδος που θα είχανε κι αντί να παρακαλέσει το Χριστό να μείνει μαζί τους και να τους βοηθεί στο ψάρεμα, εκείνος έπεσε στα γόνατα και παρακάλεσε τον Κύριο να εξέλθει από το πλοiο. Εκείνος όμως του απάντησε «μη φοβάσαι· από δω και πέρα θα είσαι αλιεύς ανθρώπων». Και αφού πήγαν τα πλοiα στη στεριά, τα εγκατέλειψαν μαζί με τα ψάρια και ακολούθησαν οριστικά πλέον τον Χριστό.

Μια τέταρτη και συνολική όλων των δώδεκα μαθητών κλήση μας περιγράφουν οι ευαγγελιστές αργότερα (Ματθ. 10,1-42 · Λκ. 8,12-16), όταν ο Χριστός τους εκλέγει συνολικά όλους, αλλά συγχρόνως τους δίδει και τα χαρίσματα που χρειάζονται, εκτός από το χάρισμα της χειροτονίας και της γλωσσολαλίας, που θα τα λάβουν την ημέρα της Πεντηκοστής.

Συνεπώς δεν υπήρξε μία και μοναδική κλήση των μαθητών αλλά αλληπάλληλα καλέσματα του Χριστού, μέσα από τα οποία ωρίμασε η ιδέα για οριστική αφιέρωση στην ιεραποστολή του Χριστού.

Ας προσέξουμε μερικά σημεία της τελικής κλήσεως των μαθητών.

Α'. Οι κορυφαίοι μαθητές δέχθηκαν την κλήση τους ενώ εργαζόταν.

Ο Ανδρέας, ο Πέτρος, ο Ιάκωβος, ο Ιωάννης και ο Ματθαίος αργότερα. Κανένας δεν ήταν τεμπέλης, αργόσχολος, αποτυχημένος, παράσιτος. Αντίθετα ήταν επιτυχημένοι επαγγελματίες. Μερικοί απ' αυτούς ήταν αγράμματοι, άλλοι όμως όπως ήταν ο Ματθαίος, ο Νικόδημος και ο Ιωσήφ από Αριμαθαίας που τον κήδευσαν, ήταν και εγγράμματοι και κατείχαν αξιώματα επίζηλα στην κοινωνία. Όλοι όμως ήταν εργατικοί και δημιουργικοί. Το ίδιο συνέβαινε και στην Παλαιά Διαθήκη, που ο Θεός

έπαιρνε από την εργασία τους εκλεκτούς του και τους ανάθετε διάφορες αποστολές.

Β. Ήταν πρόθυμοι και ζηλωτές στο έπακρον.

Δύο φορές επαναλαμβάνει ο ευαγγελιστής Ματθαίος ότι μετά την κλήση που τους έκανε ο Χριστός ανά ζεύγος χωριστά (Ανδρέα-Πέτρο, Ιάκωβο-Ιωάννη) οι μαθητές αμέσως ακολούθησαν τον Χριστό. Μάλιστα ήταν τόσο πρόθυμοι και υπάκουοι, που στην τρίτη και τελευταία κλήση τους, ενώ βρισκόταν στο ζενίθ της επαγγελματικής τους επιτυχίας και στην αποκορύφωση του προσδοκώμενου κέρδους, άφησαν και τα πλοία και τα ψάρια και ακολούθησαν τον Χριστό. Θα μπορούσαν να πουν Χριστέ περίμενε λίγο, να πουλήσουμε τουλάχιστον τα ψάρια που με τη βοήθεια σου τα πιάσαμε· να μη πάνε χαμένα. Ψυγεία δεν υπήρχαν τότε και θα χαλούσαν αμέσως. Δεν το έκαναν όμως. Αδιαφόρησαν για όλα και ακολούθησαν τον Χριστό.

Γ. Ήταν γενικά υπάκουοι και ταπεινοί.

Λέγει ο Χριστός στον Σίμωνα· να μπω μέσα στο πλοίο να κηρύξω. Απαντά εκείνος· Μπές. Τελειώνει το κήρυγμα και προστάσσει· πάμε μέσα για ψάρεμα. Και ο Πέτρος απαντά· Δάσκαλε όλη τη νύχτα αγρύπνησα, είμαι ψόφιος στην κούραση, αλλά, αφού το λες εσύ, θα πάω. Να ήταν άλλος θα έλεγε· είμαι κουρασμένος, είμαι άγρυπνος, δε φθάνει που σε άφησα να κηρύξεις χρησιμοποιώντας το πλοίο μου, τώρα κάνεις και κατάχρηση της καλωσύνης μου!

Και κάτι άλλο· ο Σιμων ήταν ψαράς. Ήξερε τα νερά, ήξερε την τέχνη, είχε δοκιμάσει προηγουμένως. Θα μπορούσε να πει «μη εξέρχεσαι δάσκαλε πέρα των πεδύλων σου». Μη μιλάς για πράγματα που δεν κατέχεις. Αυτά είναι «αλλουνού παπά ευαγγέλιο». Κι όμως ο Πέτρος δεν είπε τίποτα. Ήταν υπάκουος αλλά και ταπεινός. Σεβότανε την αυθεντία του Χριστού.

Δ. Ήταν ακατάβλητοι, ενεργητικοί και αγωνιστές ασχέτως αποτελεσμάτων.

Δεν έπιασαν τίποτα μετά από ολονύχτιο ψάρεμα. Κι όμως ξαναπροσπαθούν, δεν αποκάμνουν, δεν απελπίζονται. Γνωρίζουν ότι αυτό που θέλει ο Θεός είναι ο αγών και η προσπάθεια και όχι η νίκη.

Αρχιμ. Μελέτιος Απ. Βαδραχάνης